

võttes võimalusel selleks ka veel joostes hoogu. Tõsi küll, tema vaimustub kõigest veega seonduvast. Treeningvahendite hulka kuulub ka näiteks kummipaad, mille lähedusse sattudes arvab Mio kohe, et oleks jälle aeg üks väike sõit teha. Võib-olla on vettehüpped paadist eriti mõnusad?

Valdek on kogenud, et erinevalt paljudest teistest koertest ei tööta Mio maiuspalade nimel. Temale lihtsalt meeldib ta töö.

Nagu inimeste, nii ka koerte hulgas leidub neidki, kes elu veidi mugavamalt võtavad. Hiiglased – landseer Piquet ja leonberger Sarri – siirduvad vette sörkides ja teevad asju omas tempos. Kuid kõik mis vaja saab tehtud.

Tegelikult on Sarri, vaatamata oma hiiglasakasvule, veel üsna tita – 9kuune. Ka veetrennis on ta käinud alles mõne korra. Nõnda ei saa talle pahaks panna, kui mõni asi veel hästi välja ei tule ja vahel tahaks lihtsalt mängida. Kõige tähtsamast saab ta aga kohe aru – kui inimene on vees, tuleb tema juurde ujuda ja ta kaldale vedada.

Oma peaga mõtlejad

Kõigepealt õpivad koerad kaldale vedama asju. Selleks sobib näiteks aer. Vetelpäästekoerte treenimisel kasutatakse ka spetsiaalset eset – *dummy*'t. See on pulgataoline pehme ese, mille "päästmisest" koerad oma õpinguid tavaliselt alustavad.

"Uppujad" tõmbavad selga sukeldumisülilkonna ehk kalipso ja suunduvad "uppuma". Üksteise järel sööstavad Mio, Piquet, Sarri, Tiffany ja teised neid "päästma" – ujuvad veesulpija juurde, lasevad endast kinni võtta ja käsu "Kaldale!" peale veavad inimese kaldale.

Vahel tekib küll probleem sellest, kui vees on korraka mitu "uppujat" – teine ootamas järgmist päästjat. Siis ei taha koer alati kohe alluda käsule "Kaldale!". Ta näeb ju, et seal on veel keegi, kes tema abi vajab.

Valdek tõdeb, et veekoerad ongi sellised oma peaga mõtlejad. Erinevalt näiteks saksa lambakoertest ei kuuletu nad peremehele pimesi. Nad täidavad käsku, kuid nii, nagu ise mõistlikuks

Tiffany ja Sarri veavad oma peremeest Aare Ööpikut üheskoos kaldale. Koerad õpivad hästi ka üksteiselt. Kogenum Tiffany on noorele Sarrile hea eeskuju.

Paat päästjatega suundub järvele. Paadis Madis Pärtelpoeg (vasakul), Tiffani ja Valvi-Valdek Väli.

peavad. Abivajajat päästma suunduvad nad näiteks lähimalt kaldalt. Mitte tingimata sealt, kust võib-olla omaniku meelest oleks seda huvitav teha.

Koer loob korda

Eestis vetelpäästekoeri praegu ei tunnistata. Kuigi oma vetelpäästekoerte ühingud tegutsevad ka Põhja-Eestis, pole ametlikult koer-vetelpäästjaid olemas. Kuidas sa saaksidki kedagi päästa, kui isegi randa minna ei tohi.

See-eest on vetelpäästekoerad au sees näiteks Poolas. Sealed kogemused näitavad, et koertel on tähtis osa ka ennetustöös. Nimelt mõjuvad neljajalgsete vetelpäästjad rannas distsiplineerivalt. Ja seda isegi joores suplejale, lihtsalt ülemeelikutest rannalistest rääkimata. Koeraga vetelpäästja käskudele ja keeldudele allutakse otsesemaid.

Lõuna-Eesti veepestegrupp kuulub Elva vabatahtliku tuletõrjeühingu juurde. Kuna tuletõrjeühingusse kuuluvad

inimesed, mitte loomad, õppisid koeraomanikud kõigepealt ise vetelpäästjateks. Üheksa neist on läbinud pinnalt-päästmise koolituse ja täitnud ka vajalikud normid.

Vetelpäästekoeri on kasulik treenida kogu perega, et koerad õpiksid kõigi pereliikmete käskude täitma. Kuid veekoerad on ka muidu suurepärased perekoerad. Nad on sõbralikud ja õrnahingelised, neile meeldivad lapsed.

Kuid neil on veel üks hea omadus, tänu millele sobivad nad kokku isegi kõige väiksemate mudilastega. Nimelt pole neil vähimatki selle vastu, kui neid sabast sikutada. Jällegi aretustöö tulemus – kui koeral pole päästevesti seljas või ei küüni päästetav selleni, võib ta kinni haarata ka koera sabast.

VIVIKA VESKI

Rohkem saab Lõuna-Eesti vetelpäästekoerte kohta teada lehelt <http://vesivennad.eu>

Mio päästab Ritat ja Valdekut.

